

Το λιμάνι φεύγει...

"Σκληρή γλώσσα χρησιμοποίησε ο αντιδήμαρχος Νάξου"

(«Κοινή Γνώμη», Σύρου, 13/3/07)

«Ένα όνειρο ότι η Νάξος μας θα μπορούσε να μπει στον 21ο αιώνα και τις προκλήσεις του με ένα σύγχρονο και ασφαλές λιμάνι φάνηκε για μια στιγμή να φαντάζει αληθινό». Αυτά μεταξύ άλλων λέει η ανακοίνωση της «επιτροπής αγώνα» στο κάλεσμα για συγκέντρωση του ναξιακού λαού τη Δευτέρα με στόχο την απαίτηση της συνέχισης του έργου κατασκευής του «σύγχρονου, ασφαλούς λιμανιού, εργαλείου προόδου κάθε νησιωτικού πολιτισμού». Δήμαρχοι, πρώην και νυν, φορείς, σύλλογοι και κάτοικοι καταγγέλλουν τους «20, 30, λίγους κατοίκους που προσέφυγαν στο ΣΤΕ» κατά των σχεδίων του νέου λιμανιού. Κι όπως ισχυρίζονται «βάζουν και "επιστήμονες" και "καθηγητάδες" που έχουν προσωπικά συμφέροντα γιατί το όνειρό μας τάχα απειλεί το περιβάλλον, το ηλιοβασίλεμα, τα αρχαία, τα ψάρια ή μήπως τα σπιτάκια και τα μαγαζάκια τους;»

Αυτά αναρωτιούνται όλοι οι παραπάνω φορείς που επαγγέλλονται και ονειρεύονται τον πολιτισμό και την πρόοδο στο νησί της Νάξου.

- Κι όμως τα σχέδια για το λιμάνι από μια απλή επέκταση εξελίχθηκαν -χωρίς εμφανή λόγο- σε ένα τεράστιο έργο ανακατασκευής με προϋπολογισμό 16 εκατ. ευρώ που θα μεταμόρφωνε το λιμάνι και τις κοντινές παραλίες σε χώρο φορτοεκφόρτωσης ανθρώπων, εμπορευμάτων και καυσίμων πολλαπλάσιων των πραγματικών αναγκών του νησιού.

- Κι όμως η αλόγιστη -πολλές φορές- χρήση μεγάλων ποσοτήτων μπετόν σε ιδιαίτερου κάλλους περιοχές, όπως τα κυκλαδίτικα νησιά, αποτρέπουν τους τουρίστες αντί να τους προσελκύουν.

- Κι όμως η συχνότητα των ακτοπλοϊκών δρομολογίων δεν εξαρτάται από το μέγεθος των λιμανιών αλλά από τις διαθέσεις των εφοπλιστών, όπως έχει αποδειχθεί.

Μια «μειοψηφία», λοιπόν, κατανοώντας τα παραπάνω, «τόλμησε» να ασκήσει το συνταγματικό της δικαίωμα προσφυγής στη Δικαιοσύνη. Θεώρησε ότι στη Νάξο συντελείται μια καταστροφική για το νησί παρέμβαση στο λιμάνι και αρχικά προσπάθησε με διάλογο να αποδείξει ότι η μελέτη ήταν έξω από τις αρχικές προδιαγραφές για μικρή επέκταση και ανακατασκευή, όταν στα υπάρχοντα 7,5 στρέμματα τσιμέντου επρόκειτο να προστεθούν άλλα 12,5. Αφού λοιπόν αγνοήθηκαν παντελώς από τους αρμόδιους οι ενστάσεις τους, οι κάτοικοι αυτοί προσέφυγαν στο ΣΤΕ. Το ίδιο το ΣΤΕ λοιπόν εκδίκασε στις 21/2/2007 την προσφυγή και η εισήγηση υιοθέτησε τις αιτιάσεις των κατοίκων για τη ματαίωση του έργου.

Επειτά από αυτή την εξέλιξη κάθε λογικός πολίτης που επικαλείται την πρόοδο και τον πολιτισμό του 21ου αιώνα θα έπρεπε να περιμένει την τελική έκβαση της υπόθεσης και αν τελικά υιοθετηθεί η εισήγηση από το ΣΤΕ να ξανασκεφτεί και να επανασχεδιάσει το έργο.

Συνέβη το αντίθετο. Η απόφαση του ΣΤΕ πυροδότησε μια εκδικητική διάθεση ενάντια στους κατοίκους που προσέφυγαν στη Δικαιοσύνη. Η Τουριστική Επιτροπή του Δήμου Νάξου ζήτησε να μποϊκοτάρουν οι κάτοικοι τους 33 προσφεύγοντες στο ΣΤΕ. Προτάθηκε να τοιχοκολληθούν τα ονόματά τους σε όλη τη Νάξο. Αποφασίστηκε να κλείσουν μέχρι και τα σχολεία την ημέρα του «συλλαλητηρίου» ενώ κλήθηκαν και τα κανάλια να καλύψουν το γεγονός. Προτάθηκε, τέλος, να μηνύσουν τους διαμαρτυρόμενους που τόλμησαν να καταγγείλουν τις παραπάνω μεθόδους σαν τραμπουκισμούς. Οι 33 αυτοί άνθρωποι που τόλμησαν να προσφύγουν στην ελληνική Δικαιοσύνη, αρνούμενοι να συντελέσουν στη μεταμόρφωση του λιμανιού σε κυκλαδίτικη Ελευσίνα, καθημερινά λοιδορούνται, εξυβρίζονται και απειλούνται επειδή η «πλειοψηφία» αποφάσισε -κατά την εισήγηση του συμβούλου του ΣΤΕ- να προχωρήσει σε ένα παράνομο έργο.

Όσο για τον «πολιτισμό» και την «πρόοδο» που επικαλούνται για το λιμάνι όλοι οι διοργανωτές της επίθεσης στους 33 συμπολίτες τους, είναι φανερό ότι έχουν υιοθετηθεί και στις μεθόδους αντιμετώπισης των διαφωνιών. Διαφορετικά, αντί για απλό μποϊκοτάζ και διαπόμπευση θα μπορούσαν να χαράζουν ένα αστέρι στο μπράτσο των διαφωνούντων ή να τους ξυρίζουν το κεφάλι ή -για και έρχεται το Πάσχα- να σημαδεύουν τις πόρτες των σπιτιών τους με αίμα από αρνί.